

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Ja, det kan jo kun løbe op. Hvis man tæller kommunalreformen og strukturreformen som to resultater, kan man selvfølgelig hurtigt få det til at ligne noget.

Men jeg vil godt tilbage til Muhammedkrisen, for regeringen har jo efterfølgende også i forbindelse med det arabiske initiativ bestilt en vurdering af, hvad man skal gøre for at rette op på den skade, der er sket. Fra de samme forskere lød det jo også, at regeringen havde begået væsentlige fejltrin, bl.a. ikke at ville mødes med ambassadørerne.

Er det ikke lidt paradoksalt at svinge sig op til at være den store forsvarer for ytringsfriheden, men sige, at alle de, der mener noget andet end regeringen i den her sag, har svigtet og ikke stod sammen, da det gjaldt? Hvad er det for en type samfund, fru Pia Christmas-Møller vil have, hvor det er således, at hvis man er uenig med den til enhver tid siddende regering i udenrigspolitikken, skal man bare rette ind og tie stille, fordi det er vigtigt at stå sammen? Der må også være plads til det.

Og vil fru Pia Christmas-Møller ikke erkende, at der også uden for det politiske rum i hvert fald er masser af folk, som mener, at regeringens håndtering af den her sag har været mere til skade end til gavn?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg kan garantere det radikale folketingsmedlem for, at jeg går ind for dialogen. Jeg er demokrat helt ind i sjælen, og derfor synes jeg selvfølgelig, at alt kan diskuteres, naturligvis også regeringens håndtering af forskellige politiske sager, herunder Muhammedsagen.

Men jeg mener, at man skal finde den rette tid. Man skal ikke gøre det, mens alle kræfter skal bruges på at slukke ildebrande, der virkelig kan true vores grundlæggende fælles værdier. Der skal man ikke bruge kræfterne på at diskutere, hvorvidt et budskab, man i øvrigt er enig i – siger, garanterer, nærmest besværges man i hvert fald – skal leveres i et brev eller på et møde.

Det var det, oppositionen brugte kræfterne på, mens det bragede løs, mens Dannebrog blev brændt af, mens ambassader blev brændt af, mens dødstrusler kom til danske borgere både ude og hjemme. Det synes jeg ikke er en rigtig

prioritering af tiden, og det vil jeg have lov til at bruge min demokratiske ret til at udtrykke.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Nu har vi jo hørt endnu en ordfører for et af regeringspartierne bruge hele sin taletid på Muhammedkrisen, og det var også en stor sag i det forløbne år, det medgiver vi.

Men jeg synes nu også lige, at den konservative ordfører skal have lejlighed til at sige et par ord om en af de sager, der jo optager rigtig mange mennesker lige i øjeblikket, nemlig sagen om hele ældresektoren, hele den diskussion, der er om kvaliteten i den offentlige service, for det var den konservative ordfører overhovedet ikke inde på i sin ordførertale.

Nu har Det Konservative Folkeparti jo også haft socialministerposten i en stor del af den her regerings tid, så derfor vil jeg gerne høre, om Det Konservative Folkeparti er enig med den nuværende socialminister i, at det her, vi nu ser i ældreplejen, altså alle de svigt, vi nu oplever rundtomkring med, at ældre ligger i flere timer med ble, at ældre ligger i sengen en hel dag, udelukkende er kommunernes ansvar, eller om Det Konservative Folkeparti som medlem af regeringen gerne vil være med til at påtage sig et ansvar for de ting, vi nu oplever i ældreplejen.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil meget gerne kommentere problemerne på ældreområdet, for det er fuldstændig rigtigt, som den socialdemokratiske ordfører siger, at Det Konservative Folkeparti er dybt optaget af det socialpolitiske. Det er et vandmærke i vores livssyn at dyrke den sociale ansvarlighed, det gjorde vi også, da vi havde ministerposten, og det gør vi fortsat med vores regeringsdeltagelse.

Vi har leveret både stemmer og penge til, at kommunerne fik mulighed for at give ældreområdet et løft. Af flere omgange har vi afsat 0,5 mia. kr. Vi har sørget for, at der blev etableret et uvildigt tilsyn netop på baggrund af de mange skandaler, der oprullede over hele landet. Under SR-regeringens ansvarsperiode i 1998-99 gennemtrufede vi i en forhandling – det var faktisk mig, der var ordfører – med Socialdemokraternes socialminister, at vi fik et uvildigt tilsyn.

Vi vil videre, vi vil give frit valg, vi vil give konkurrence, vi vil nemlig have kvaliteten op, vi vil ikke finde os i de eksempler, vi har set på tv.